13 Αυγούστου 2014

Κατά συνείδηση – Αββά Δωροθέου

/ Ορθόδοξη πίστη

Κατά συνείδηση – Αββά Δωροθέου

Ας φροντίσουμε, αδελφοί μου, να φυλάμε τη συνείδησή μας, όσο ακόμα βρισκόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο, χωρίς να την προκαλούμε να μας ελέγξει για κάποιο πράγμα, χωρίς να την καταπατούμε σε τίποτα απολύτως ούτε και στο ελάχιστο. Γιατί ξέρετε καλά ότι από τα μικρά αυτά και ασήμαντα, όπως λένε, φτάνουμε να καταφρονούμε και τα μεγάλα. Γιατί όταν αρχίσει κανείς να λέει: «Τι σημασία έχει, αν πω αυτό το λόγο; Τι σημασία έχει αν φάω λιγάκι; Τι σημασία έχει αν δώσω προσοχή σ' αυτό εδώ το πράγμα;», από το «τι σημασία έχει αυτό και τι σημασία έχει εκείνο», αποκτάει κανείς κακή και διεστραμμένη διάθεση και αρχίζει να καταφρονεί και τα μεγάλα και βαρύτερα, και να καταπατεί την ίδια τη συνείδησή του. Και έτσι προχωρώντας σιγά-σιγά κινδυνεύει να πέσει και σε τέλεια αναισθησία... Ας φροντίσουμε τα ελαφρά, όσο ακόμη είναι ελαφρά, για να μη

γίνουν βαριά…

Η προσπάθειά μας για να φυλάξουμε τη συνείδησή μας άγρυπνη και να συμμορφωνόμαστε με τις υποδείξεις της, παίρνει πολλές και ποικίλες μορφές. Γιατί πρέπει να ενεργεί κανείς «κατά συνείδηση» και προς το Θεό και προς τον πλησίον και προς τα πράγματα…

Προς μεν το Θεό, για να μην καταφρονεί τις εντολές Του, και όταν δεν τον βλέπει άνθρωπος και όταν κανείς δεν απαιτεί τίποτα απ' αυτόν…

Η τήρηση της συνειδήσεως προς τον πλησίον είναι να μην κάνει τίποτα απολύτως που καταλαβαίνει ότι θλίβει ή πληγώνει τον πλησίον, είτε με έργο, είτε με λόγο, είτε με κάποια κίνηση είτε μ' ένα βλέμμα…

Να ενεργεί κανείς «κατά συνείδηση» προς τα υλικά πράγματα σημαίνει να μην κάνει κατάχρηση κανενός πράγματος, να μην αφήνει κάτι να καταστραφεί ή να πεταχτεί. Αλλά και αν ακόμα δει κάτι πεταμένο, να μην το αγνοήσεις έστω και αν είναι ασήμαντο, αλλά να το μαζέψει και να το βάλει στη θέση του.

Αββά Δωροθέου, Έργα Ασκητικά, εκδ. «Ετοιμασία», Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 1986

Πηγή: **Χριστιανική Φοιτητική Δράση**